

dens arbejdere og iblandt disse. Man mener derimod ikke fortsat at burde stille krav om, at sikkerhedsrepræsentanterne vælges blandt tillidsmændene, jfr. gældende lov § 59, stk. 1, 2. pkt., idet tillidsmandsordningen og sikkerhedsrepræsentantordningen ikke bør kædes så nøje sammen, at der ikke er mulighed for at vælge sikkerhedsrepræsentanter uden for tillidsmændenes kreds. Reglen i § 59, stk. 1, sidste pkt., om underretning til arbejdsgiver og fabriksinspektør om valg af sikkerhedsrepræsentant anses for overflødig.

Ved anvendelsen af ordet „arbejdere“ om de personalegrupper, som efter § 7, stk. 1, skal vælge sikkerhedsrepræsentanter, forstås i denne forbindelse enhver, der beskæftiges i en arbejdsgivers tjeneste uden at have funktioner af ledelsesmæssig karakter. Begrebet „arbejdere“ i denne bestemmelse kan således omfatte f. eks. også lærlinge o. lign. ligesom personer, der hører under funktionærloven, men som ikke har ledelsesfunktioner.

Reglen i stk. 1 må ses i sammenhæng med forslaget til reglen i stk. 2, hvorefter arbejdslederen sammen med sikkerhedsrepræsentanten danner en sikkerhedsgruppe.

Reglerne om sikkerhedstjeneste har hidtil kun fundet anvendelse inden for de virksomheder, som var udtrykkelig nævnt i bekendtgørelsen om sikkerhedstjeneste. Reglerne om sikkerhedsrepræsentanter gælder — med nærmere specificerede undtagelser — stort set for de virksomheder, der omfattes af lovens § 1, stk. 1, men gælder ikke inden for handels- og kontorvirksomhed samt landbrug, skovbrug og gartneri.

Det foran nævnte underudvalg har indstillet, at de kommende regler skal gælde generelt inden for lov om almindelig arbejderbeskyttelse § 1, stk. 1, og inden for landbrug, skovbrug og gartneri.

Under arbejdsrådets behandling af udkastet til ændring af § 7, er det blevet fremhævet, at egentlige løsarbejderområder, navnlig lastning og losning, næppe kan bringes ind under reglen i § 7, stk. 1. Arbejdsministeren er sindet med hjemmel i § 7, stk. 7, at undtage lastning og losning, der overvejende foretages af løsarbejdere, fra reglen i § 7, stk. 1. Arbejdsrådet har peget på, at der inden for bygge- og anlægsvirksomhed kan være behov for særlige regler om det interne sikkerhedsarbejde og har henstillet, at dette sidste spørgsmål tages op til hurtig undersøgelse. Ministeriet kan slutte sig hertil.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. De erfaringer, som er indhentet under de hidtidige regler om sikkerhedsrepræsentanter og sikkerhedstjenester, har vist, at det er af væsentlig betydning, at den, der leder det daglige arbejde i en afdeling, også direkte inddrages

i det interne sikkerhedsarbejde. Arbejdsledernes placering i sikkerhedsorganisationen præciseres herved, og det gøres klart, at hver afdelings sikkerhedsrepræsentant og arbejdsleder skal arbejde sammen i spørgsmål om sikkerhed og sundhed på arbejdsstedet.

Bestemmelsen i stk. 3 erstatter og udbygger den hidtidige regel i § 59, stk. 7, om oprettelse af sikkerhedstjeneste.

Hvis der på en virksomhed, der omfattes af § 7, oprettes to sikkerhedsgrupper, vil sikkerhedsudvalget komme til at bestå af medlemmerne af de to sikkerhedsgrupper samt af virksomhedens leder eller en ansvarlig repræsentant for denne, i alt 5 personer. Skal der oprettes flere end to sikkerhedsgrupper, vælger sikkerhedsrepræsentanterne mellem sig 2 medlemmer og arbejdslederne 2 medlemmer til sikkerhedsudvalget, der således også i dette tilfælde får 5 medlemmer.

Hvis der kun er oprettet én sikkerhedsgruppe, består udvalget af gruppens 2 medlemmer og lederen eller dennes ansvarlige repræsentant, altså 3 medlemmer.

Man har ikke anset det for muligt eller realistisk i alle tilfælde at pålægge den øverste ansvarlige leder af en virksomhed pligt til at være medlem af sikkerhedsudvalget, men har ment som hidtil at måtte give lederen mulighed for at udpege en stedfortræder for sig.

Erfaringerne fra de eksisterende sikkerhedstjenester viser, at stedfortræderen bør være bemyndiget til selvstændigt at tage stilling til en væsentlig del af de spørgsmål, som naturligt opstår i sikkerhedsudvalget. Det er derfor i lovforslaget præciseret, at stedfortræderen skal være en ansvarlig person.

Bestemmelsen i stk. 6 erstatter sidste punktum i § 59, stk. 7, i den hidtidige lov. Man har ikke ment, at der i loven bør fastsættes detaljerede regler for opbygning af det interne sikkerhedsarbejde eller regler for dets funktion, idet dette, således som det hidtil har været tilfældet, bør ske i en bekendtgørelse.

Til nr. 6.

Ændringen er en konsekvens af, at § 59 er ophævet.

Til nr. 7 og 8.

De gældende bestemmelser i lovens § 24, stk. 2 og 3, der anvender en dæmpkedels hedeplade som kriterium for dens farlighed, har efter den tekniske udvikling vist sig u hensigtsmæssig, og andre farligheds-kriterier har vist sig mere præcise. Disse lovbestemmelser foreslås derfor ophævet samtidig med, at det — for at opnå en smidigere tilpasning af de